

Afscheid

Op het eind berusting toen je ons verliet.

Glimlach door herinnering,

tranen vol verdriet.

Dood is een zekerheid in dit leven.

Zelfs de oudste boom zal 's eens begeven.

We nemen afscheid met gedeelde smart,

Voorgoed uit ons leven, voor altijd in ons hart.

In dankbare herinnering aan

Jan Mulder

Jan werd geboren op 6 augustus 1930 in Oldenzaal en is op 22 juni 2004 vredig ingeslapen in het ziekenhuis te Enschede.

Jan heeft zich zijn hele leven dienstbaar gemaakt voor velen. In 1959 trouwde hij met Mietse Olde Damink en ze werden gezegend met vier kinderen.

Jan werkte hard voor zijn gezin en er zijn er velen die plezier hebben gehad van zijn werk als schilder en behanger. Hij was een vakman eerste klas en een graag geziene gast die altijd in was voor een lolletje.

Hij was trots op zijn vrouw en kinderen, had ze

graag altijd bij zich, maar was ook blij dat ze allemaal "op de plaats waren".

In 1985 begon zijn vrouw te kwakkelen met haar gezondheid en nam hij alle taken thuis met veel liefde en zorg over. Veel kracht putte hij uit de komst van zijn vijf kleinkinderen, die stuk voor stuk zijn oogappeltjes waren. Veel tijd voor hobby's had hij niet, maar wanneer het kon was hij bezig met zijn tuintje en de verzorging van "zijn" duif. Helaas werd hij enkele weken geleden opgenomen in het ziekenhuis waar werd geconstateerd dat hij zijn linkerbeen moet missen. Een bericht dat hem behoorlijk van slag bracht. Toch probeerde hij het positieve er van in te zien en troostte zich met de gedachte dat hij ooit wel weer zijn "tnfje" kon rijden. Hij had toch een automaat, dus zijn linkerbeen niet nodig. Woorden waar we samen nog om hebben gelachen.

In de nacht van vrijdag 18 juni 2004 sloeg het noodlot toe en werd hij getroffen door een hersenbloeding, welke hem fataal werd.

Dankbaar zijn wij dat hem veel pijn en leed bespaard is gebleven. Wij gunnen hem de rust die hij verdient.

Voor de vele bliken van medeleven zeggen wij u hartelijk dank.

De familie